

Spegelbild

Strök förbi dig i spegeln
Du reflekterade över min skugga
Rös över ryggraden
Precis där jag smekte dig igår

Kände du hur jag kysste din hals?
Hårt omfamnade jag din nacke
Blåste liv i ditt inre
Med min närhet

Vi älskade

Först mjukt med närvaro
Sedan hårt och utan vett
Jag rev sönder din rygg
Du älskade smärtan

Nu ligger vi på varsin sida
Av oändligheten
Oförmögna att ta tag i varandra
Sorgen har bränt hål i våra hjärtan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tess74 med Poeter.se id #43900 innehar upphovsrätten